

Lovforslaget sættes til forhandling.

Tove Lindbo Larsen: Det lovforslag, vi skal behandle nu, finder jeg er et meget omfattende lovforslag, og selv om formanden nævner, at vi behandler taletiden moderat . . .

Formanden: . . . liberalt.

Tove Lindbo Larsen: . . . nå, all right, at vi får en behagelig måde at administrere tiden på, vil jeg sige, at det kan være svært at gå meget i detaljer med dette meget store lovforslag. Men det indebærer første behandling jo heller ikke, så vi får nok det ud af det, vi skulle. Ellers har vi jo udvalgsarbejdet at komme nærmere ind på detaljerne i.

Jeg finder, at dette lovforslag ikke bare er en lov om røde pølser eller en marmelade-lov, men at det er en lov, der stiller befolkningens sundhed i centrum. Det er også en lov, der lægger rammerne om forbrugerbeskyttende bestemmelser, der samtidig tager hensyn til producent og forhandler.

Lovforslagets opdeling i kapitler med emneangivelse giver en god oversigt. Til de enkelte afsnit vil jeg gerne komme med nogle kommentarer.

I afsnittet om levnedsmidlernes sammensætning og beskaffenhed m. v. vil jeg gerne pege på lovens muligheder for tilsætning af ernæringsmæssigt nødvendige stoffer. Det forekommer allerede, men jeg tror, der er grund til at undersøge, om ikke der skulle være behov for mere og andet end det allerede eksisterende.

Den skadelige del af tilsætningsstofferne sætter lovforslaget under kontrol ved indførelse af positivlister. Jeg mener, det er den bedste måde at styre tilsætningsstofferne på, men peger på ikke alene det ønskelige, men også det nødvendige i, at disse lister laves så enkle som muligt, og at det angives, såvel hvilket stof der må anvendes som den mængde, der må bruges. Det er mit indtryk, at mange af de internationale mæng-

der er unødige høje, hvorfor vi nok bør sætte de tilladte mængder ned.

Endelig vil jeg tilføje, at de krav, vi stiller til vore egne produkter, naturligvis også må gælde for importvarerne. Jeg understreger, at vel skal listen være grundig, men den skal også være let anvendelig og enkel i sin opbygning. En revisionsbestemmelse om positivlisterne én gang årlig anser jeg for at være rimelig.

Vedrørende varemærkning og deklaration på færdigpakkede varer anser jeg det for at være et absolut krav fra forbrugerne, men bestemt også en fordel for erhvervene. Jeg er sikker på, at ingen virksomheder køber råvarer uden specifikation, så hvorfor ikke give reelle oplysninger til forbrugerne; det er dog dem, der er aftagere i sidste omgang.

En amerikansk undersøgelse afsluttet i foråret 1972 viste, at deklaration på varer påvirker kunderne til større køb af disse; specielt yngre kunder og kunder med en årsindtægt på under ca. 60.000 kr. så efter deklarationen. Salget af deklarerede varer steg med ca. 10 pct. i forhold til salg på varer uden deklaration.

Lovforslaget stiller da også krav om mærkning med oplysning af levnedsmidlets art og sammensætning, levnedsmidlets vægt eller rumfang, opbevaringsforskrifter, pakkedato, sidste salgsdag eller holdbarhedens udløb og navn og hjemsted for virksomheder, der har pakket varen. Alt dette skal udføres let iøjnefaldende og utvetydigt. Det sidste er overordentlig vigtigt, og jeg vil bede ministeren om, at det bliver bekendtgjort, under hvilken form deklarationen skal udføres. Jeg mener, deklarationer skal være letforståelige også for almindelige mennesker uden forkundskaber og selvfølgelig ikke i kode. Ej heller datomærkning må optræde i kode.

Jeg formoder, at dette må være et oplagt emne for levnedsmiddelrådet at tage fat på og finde frem til den bedst mulige form for deklarationer, også nogenlunde ensartede, så det bliver let genkendeligt for forbrugeren.